

Een voornemen is geen besluit. Aan een onvoorwaardelijke schorsing dient een besluit vooraf te gaan. Een dergelijke schorsing volgt evenmin, automatisch, van rechtswege uit het Certificatieschema.

Nu het procescertificaat niet onvoorwaardelijk was geschorst, mocht [de CI] het procescertificaat niet intrekken met als reden dat [bezwaarmaker] werkzaamheden heeft verricht waarvoor het bezit van een geldig procescertificaat verplicht is terwijl dit procescertificaat was geschorst.

BCA 2505

Advies van de Bezwaarschriftencommissie Ascertainment inzake het bezwaar van [bezwaarmaker]

Het bezwaar

[Gemachtigde] maakt bij brief van 7 april 2025 bezwaar namens [bezwaarmaker] tegen het besluit van 28 maart 2025 van [de CI].

Bij het bestreden besluit heeft [de CI] het procescertificaat van [bezwaarmaker] ingetrokken.

De procedure

Bij uitspraak van 10 april 2025, ECLI:NL:RBGEL:2025:3059, heeft de voorzieningenrechter van de Rechtbank Gelderland het bestreden besluit tot intrekking van het procescertificaat geschorst.

Bij brief van 22 mei 2025 heeft [gemachtigde] namens [bezwaarmaker] de gronden van bezwaar ingediend.

[De CI] heeft naar aanleiding van het bezwaar een verweerschrift d.d. 11 juli 2025 ingebracht.

Betrokken partijen zijn in de gelegenheid gesteld te worden gehoord tijdens een op 19 september 2025 gehouden hoorzitting. Het van deze zitting gemaakte verslag is bij dit advies gevoegd.

De ontvankelijkheid

Het bezwaarschrift voldoet aan de eisen die de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ten aanzien van de ontvankelijkheid stelt, zodat het bezwaar ontvankelijk is.

De gronden van bezwaar

[Bezwaarmaker] voert de volgende gronden van bezwaar aan:

- [De CI] moet uitvoering geven aan haar standpunt dat het intrekkingbesluit moet worden ingetrokken, dan wel moet worden herroepen.
- De aangedragen grondslagen voor het intrekkingbesluit ontberen een inhoudelijke grondslag. Het procescertificaat van [bezwaarmaker] is niet onvoorwaardelijk

geschorst. Het is bij een voornemen gebleven. Een voornemen wordt niet automatisch in een definitief besluit ongezet.

- [Bezwaarmaker] heeft de constatering en afwijkingen zoals [de CI] die stelt, en de grondslagen die [de CI] voor haar besluitvorming aandraagt, niet erkend. [Bezwaarmaker] betwist deze.
- Tijdens de vermeende onvoorwaardelijke schorsing zijn door en voor [bezwaarmaker] geen werkzaamheden onder het procescertificaat uitgevoerd.
- Het intrekingsbesluit is genomen in strijd met het evenredigheidsbeginsel.

Het wettelijk kader

Het wettelijk kader wordt gevormd door de Arbeidsomstandighedenwet, het Arbeidsomstandighedenbesluit, de Arbeidsomstandighedenregeling en het Certificatieschema voor de Procescertificaten Asbestinventarisatie en Asbestverwijdering (Certificatieschema).

Artikel 70, eerste, tweede en vierde lid, van het Certificatieschema

1. Indien de certificaathouder niet voldoet of voldaan heeft aan of één meer bepalingen, is sprake van een afwijking en wordt het procescertificaat van de certificaathouder door de certificerende instelling ingetrokken, onvoorwaardelijk geschorst voor 30 dagen, voorwaardelijk geschorst voor ten hoogste 90 dagen of geeft de certificerende instelling de certificaathouder een waarschuwing.
2. De certificerende instelling volgt bij het toepassen van het eerste lid de categorie-indeling van afwijkingen, zoals opgenomen in bijlage 2.
4. Het procescertificaat wordt ingetrokken indien:
 - a. een afwijking uit de categorie I is geconstateerd;
 - b. de certificaathouder onjuiste inlichtingen over feiten of omstandigheden heeft verstrekt en de onjuistheid daarvan aan de certificaathouder bekend was of bekend kon zijn, waarbij indien hij juiste inlichtingen verstrekt zou hebben dit zou hebben geleid tot weigering van het procescertificaat;
 - c. de certificaathouder tijdens een onvoorwaardelijke schorsing van zijn procescertificaat werkzaamheden heeft uitgevoerd waarvoor een geldig procescertificaat vereist is;
 - d. de certificaathouder van wie het procescertificaat onvoorwaardelijk is geschorst, niet binnen de in artikel 5, onderdeel d, genoemde termijn aan de certificerende instelling heeft aangetoond dat hij adequate corrigerende maatregelen heeft genomen;
 - e. er binnen twee jaar na de aanvangsdatum van de onvoorwaardelijke schorsing van het procescertificaat van een certificaathouder opnieuw gronden bestaan voor een onvoorwaardelijke schorsing van zijn procescertificaat; of
 - f. de certificerende instelling binnen twaalf maanden na de aanvangsdatum van een onvoorwaardelijke schorsing van het procescertificaat van een certificaathouder voor de derde keer een categorie II afwijking constateert.

De beoordeling

Bij het bestreden besluit van 28 maart 2025 heeft [de CI] het procescertificaat van [bezwaarmaker] ingetrokken, omdat [bezwaarmaker] asbestsaneringswerkzaamheden zou hebben uitgevoerd, terwijl het procescertificaat onvoorwaardelijk was geschorst.

Op 9 januari 2025 heeft [de CI] een boeterapport van de Nederlands Arbeidsinspectie (NLA) ontvangen met betrekking tot een asbestverwijdering door [bezwaarmaker] aan [adres]. Naar aanleiding hiervan heeft [de CI] op 31 januari 2025 een audit uitgevoerd bij [bezwaarmaker]. Tijdens de audit zijn door de auditor een vijftal categorie III-afwijkingen van het Certificatieschema geconstateerd.

Vervolgens heeft [de CI] bij het bestreden besluit van 27 februari 2025 deze vijf categorie III-afwijkingen verzwaard naar één categorie II-afwijking en het procescertificaat van [bezwaarmaker] voorwaardelijk geschorst voor een termijn van 90 dagen.

In hetzelfde besluit van 27 februari 2025 is ook opgenomen dat [de CI] voornemens is om het procescertificaat van [bezwaarmaker] onvoorwaardelijk te schorsen voor de duur van 30 dagen.

Bij brief van 20 maart 2025 heeft [de CI] haar voornemen geuit om het procescertificaat van [bezwaarmaker] in te trekken, omdat [bezwaarmaker] asbestsaneringswerkzaamheden heeft verricht terwijl het procescertificaat volgens [de CI] onvoorwaardelijk was geschorst.

Bij het hier bestreden besluit van 28 maart 2025 heeft [de CI] het procescertificaat van [bezwaarmaker] ingetrokken.

De commissie volgt het standpunt van de voorzieningenrechter in haar uitspraak 10 april 2025, ECLI:NL:RBGEL:2025:3059, dat het procescertificaat van [bezwaarmaker] niet onvoorwaardelijk was geschorst. [De CI] heeft hier niet uitdrukkelijk toe besloten. [De CI] heeft enkel te kennen gegeven voornemens te zijn om het procescertificaat van [bezwaarmaker] onvoorwaardelijk te schorsen.

Een voornemen is geen besluit. Aan een onvoorwaardelijke schorsing dient een besluit vooraf te gaan. Een dergelijke schorsing volgt evenmin, automatisch, van rechtswege uit het Certificatieschema.

Nu het procescertificaat niet onvoorwaardelijk was geschorst, mocht [de CI] het procescertificaat niet intrekken met als reden dat [bezwaarmaker] werkzaamheden heeft verricht waarvoor het bezit van een geldig procescertificaat verplicht is terwijl dit procescertificaat was geschorst.

De commissie concludeert dat het bestreden besluit reeds hierom niet in stand kan blijven en moet worden herroepen. De overige bezwaargronden hoeven geen bespreking meer.

De proceskosten

[Bezwaarmaker] verzoekt [de CI] aan haar een integrale proceskostenvergoeding toe te kennen, dat wil zeggen een proceskostenvergoeding die gelijk is aan de werkelijke proceskosten die [bezwaarmaker] voor deze bezwaarprocedure heeft moeten maken.

De kosten, die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid (artikel 7:15, tweede lid, van de Awb).

Nu de commissie concludeert dat het bestreden besluit moet worden herroepen, bestaat er recht op een vergoeding van de kosten in deze bezwaarprocedure. De vergoeding wordt vastgesteld met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht en bedraagt € 1.294,- voor de kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift en 1 punt voor het bijwonen van de zitting met een waarde per punt van € 647,- en een wegingsfactor 1). Overige voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten zijn niet aangevoerd, noch is de commissie daarvan gebleken.

Omdat tijdens de hoorzitting op 19 september 2025 gelijktijdig drie samenhangende zaken zijn behandeld waarin rechtsbijstand is verleend door dezelfde persoon, hoeft [de CI] slechts één keer de vergoeding voor het bijwonen van de hoorzitting te vergoeden.

Het bedrag van de proceskosten wordt op grond van artikel 7:15 van de Awb en het Besluit proceskosten bestuursrecht forfaitair vastgesteld. Voor een vergoeding van de door [bezwaarmaker]e gestelde werkelijke kosten is in bezwaar en beroep geen plaats. Verwezen kan worden naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 18 november 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3518.

Het advies

De commissie adviseert [de CI]:

- het bezwaar gegrond te verklaren en het bestreden besluit te herroepen middels intrekking;
- de kosten in verband met de behandeling van het bezwaar te vergoeden.

Dit advies is gegeven door ...

Udenhout, 13 oktober 2025.

De Bezwaarschriftencommissie Ascert

de secretaris

de voorzitter